

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 9 września 2014 r.

w sprawie trybu wyznaczania żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe i zwalniania z tych stanowisk

Na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 593, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe wymagania kwalifikacyjne do wyznaczania na poszczególne stanowiska służbowe;
- 2) szczegółowy tryb wyznaczania żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe i zwalniania z tych stanowisk oraz zmiany zaszeregowania do stopnia wojskowego;
- 3) szczegółowe warunki i tryb zaliczania i przenoszenia żołnierzy zawodowych do innego korpusu osobowego lub grupy osobowej;
- 4) tryb przenoszenia żołnierzy zawodowych do rezerwy kadrowej, warunki i sposób pełnienia przez nich zawodowej służby wojskowej w tym okresie, a także sposób nakładania na nich zadań służbowych oraz rozliczania z ich wykonania oraz limit żołnierzy zawodowych pozostających w rezerwie kadrowej dla poszczególnych organów wymienionych w art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, zwanej dalej „ustawą”;
- 5) szczegółowe warunki i tryb czasowego powierzania obowiązków służbowych;
- 6) terminy i sposób przeprowadzania corocznej oceny sytuacji kadrowej.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) formy doskonalenia zawodowego – studia podyplomowe oraz kursy kwalifikacyjne i doskonalące, realizowane w systemie doskonalenia zawodowego żołnierzy zawodowych;
- 2) kursy kwalifikacyjne – kursy wymagane do objęcia stanowiska o wyższym stopniu etatowym lub w innym niż dotychczas pionie funkcjonalnym;
- 3) kursy doskonalące – kursy mające na celu podwyższenie kwalifikacji lub uzupełnienie wiedzy na zajmowanym stanowisku służbowym lub proponowanym do wyznaczenia stanowisku służbowym w tym samym pionie funkcjonalnym;
- 4) pion funkcjonalny – grupę stanowisk służbowych dla żołnierzy zawodowych o tożsamym lub zbliżonym zakresie wykonywanych zadań i wymaganych kwalifikacjach, posiadającą wspólny obszar w wyspecjalizowanej dziedzinie, uwzględniającą funkcje, jakie pełnią oni na stanowiskach służbowych w danym stopniu etatowym;
- 5) pion funkcjonalny dowódczy – grupę stanowisk służbowych dla żołnierzy zawodowych pełniących funkcje związane z dowodzeniem, zarządzaniem lub kierowaniem;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 107, poz. 679, Nr 113, poz. 745, Nr 127, poz. 857, Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578, z 2011 r. Nr 22, poz. 114, Nr 112, poz. 654, Nr 122, poz. 696, Nr 171, poz. 1016 i Nr 236, poz. 1396, z 2013 r. poz. 675, 829, 852 i 1355 oraz z 2014 r. poz. 502.

- 6) pion funkcjonalny sztabowy – grupę stanowisk służbowych dla żołnierzy zawodowych uczestniczących w procesie decyzyjnym dowódcy i w procesie planowania, opracowujących dokumenty planistyczne i rozkazodawcze;
- 7) pion funkcjonalny zabezpieczenia – grupę stanowisk służbowych dla żołnierzy zawodowych organizujących wszechstronne zabezpieczenie procesu dowodzenia, szkolenia i działań bojowych;
- 8) pion funkcjonalny szczególny – grupę stanowisk służbowych dla żołnierzy zawodowych, na których wymagane są szczególne kwalifikacje zawodowe.

§ 3. Wymagania kwalifikacyjne do wyznaczenia na poszczególne stanowiska służbowe są następujące:

- 1) dla szeregowych zawodowych:
 - a) szeregowego (marynarza) – ukończenie gimnazjum oraz szkolenia w ramach służby kandydackiej albo ukończenie gimnazjum oraz pełnienie przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej czynnej służby wojskowej,
 - b) starszego szeregowego (starszego marynarza) – ukończenie w zależności od potrzeb kursu doskonalącego;
- 2) dla podoficerów zawodowych, zaszeregowane do stopni etatowych:
 - a) podoficerów młodszych:
 - kaprała (mata) – posiadanie wykształcenia średniego oraz ukończenie szkolenia w szkole podoficerskiej albo posiadanie wykształcenia średniego oraz pełnienie przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej czynnej służby wojskowej,
 - starszego kaprała (starszego mata), plutonowego (bosmanmata) – ukończenie w zależności od potrzeb kursu doskonalącego,
 - b) podoficerów:
 - sierżanta (bosmana) – ukończenie kursu kwalifikacyjnego,
 - starszego sierżanta (starszego bosmana), młodszego chorążego (młodszego chorążego marynarki) – ukończenie w zależności od potrzeb kursu doskonalącego,
 - c) podoficerów starszych:
 - chorążego (chorążego marynarki) – ukończenie kursu kwalifikacyjnego,
 - starszego chorążego (starszego chorążego marynarki), starszego chorążego sztabowego (starszego chorążego sztabowego marynarki) – ukończenie w zależności od potrzeb kursu doskonalącego;
- 3) dla oficerów zawodowych, zaszeregowane do stopni etatowych:
 - a) oficerów młodszych:
 - podporucznika (podporucznika marynarki) / porucznika (porucznika marynarki) z zaszeregowaniem do stopnia podporucznika (podporucznika marynarki) – posiadanie tytułu zawodowego magistra lub równorzędnego oraz ukończenie kształcenia lub szkolenia w uczelni wojskowej,
 - podporucznika (podporucznika marynarki) / porucznika (porucznika marynarki) z zaszeregowaniem do stopnia porucznika (porucznika marynarki) oraz porucznika (porucznika marynarki) / kapitana (kapitana marynarki) z zaszeregowaniem do stopnia kapitana (kapitana marynarki) – ukończenie w zależności od potrzeb kursu doskonalącego lub kwalifikacyjnego,
 - b) oficerów starszych:
 - majora (komandora podporucznika) – ukończenie studiów podyplomowych w uczelni wojskowej krajowej lub zagranicznej lub innych równorzędnych studiów albo posiadanie stopnia naukowego doktora,
 - podpułkownika (komandora porucznika) i pułkownika (komandora) – ukończenie w zależności od potrzeb kursu kwalifikacyjnego lub doskonalącego,
 - c) generalskie:
 - generała brygady (kontradmirała) – ukończenie podyplomowych studiów polityki obronnej w wojskowej uczelni krajowej lub zagranicznej,
 - generała dywizji (wiceadmirala) i generała broni (admirala floty), generała (admirala) – ukończenie w zależności od potrzeb kursu doskonalącego lub kwalifikacyjnego.

§ 4. 1. Przy określaniu kwalifikacji, które powinien mieć żołnierz zawodowy do wyznaczenia na stanowisko służbowe, organy, o których mowa w art. 44 ust. 1 ustawy, biorą pod uwagę:

- 1) zakres obowiązków na stanowisku służbowym;
- 2) model przebiegu służby w danym korpusie osobowym (grupie osobowej);
- 3) formy doskonalenia zawodowego;
- 4) wymagania kwalifikacyjne dla danego stanowiska służbowego;
- 5) kwalifikacje posiadane przez żołnierza zawodowego;
- 6) dotychczasowe doświadczenie, odbyte formy doskonalenia zawodowego i przebieg służby żołnierza zawodowego;
- 7) określone w opinii służbowej żołnierza zawodowego kierunki jego rozwoju zawodowego.

2. Określania wymagań kwalifikacyjnych organ uprawniony do wyznaczenia na stanowiska służbowe w stosunku do stanowisk zaszeregowanych od stopnia porucznika (porucznika marynarki) do stopnia podpułkownika (komandora porucznika) dokonuje w porozumieniu z dyrektorem departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwym do spraw kadr.

§ 5. 1. Na studia podyplomowe, kurs kwalifikacyjny, jeżeli jest wymagany na stanowisku służbowym, żołnierza zawodowego kieruje się przed objęciem przez niego obowiązków na tym stanowisku.

2. W przypadku stanowisk służbowych w korpusie oficerów zawodowych:

- 1) pionów funkcjonalnych dowódczego i sztabowego wymaganym zakresem studiów podyplomowych są odpowiednie dla tych pionów kierunki prowadzone w krajowej lub zagranicznej uczelni wojskowej;
- 2) pionu funkcjonalnego zabezpieczenia wymaganym zakresem studiów podyplomowych jest odpowiedni dla tego pionu kierunek prowadzony w krajowej lub zagranicznej uczelni wojskowej, a także w przypadku braku możliwości ukończenia tych studiów w ramach uczelni wojskowej – również krajowej lub zagranicznej uczelni innej niż wojskowa;
- 3) pionu funkcjonalnego szczególnego wymaganym zakresem studiów podyplomowych jest odpowiedni dla tego pionu kierunek prowadzony w krajowej lub zagranicznej uczelni wojskowej albo uczelni innej niż wojskowa.

§ 6. Na kurs doskonalący, jeżeli jest wymagany na stanowisku służbowym, żołnierz zawodowy może być skierowany również po wyznaczeniu na to stanowisko.

§ 7. 1. Żołnierz zawodowy przed wyznaczeniem na stanowisko służbowe lub po wyznaczeniu na to stanowisko może być skierowany na staż na stanowisku obsadzonym lub nieobsadzonym trwający do sześciu miesięcy.

2. Na staż, o którym mowa w ust. 1, kieruje dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr, na wniosek organu upoważnionego do wyznaczenia na stanowisko służbowe, po zasięgnięciu opinii dowódcy jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy pełni służbę.

§ 8. Żołnierze zawodowi korpusu medycznego:

- 1) studia podyplomowe, kursy kwalifikacyjne i kursy doskonalące mogą odbywać również w instytutach medycznych;
- 2) staż i specjalizację odbywają na podstawie odrębnych przepisów.

§ 9. Kursy doskonalące i kwalifikacyjne dla podoficerów zawodowych są realizowane w szczególności w szkołach podoficerskich, ośrodkach szkolenia i centrach szkolenia, w kraju lub za granicą.

§ 10. 1. Oficerów, z wyjątkiem oficerów młodszych, którzy przez okres co najmniej pięciu kolejnych lat nie odbyli żadnej formy doskonalenia zawodowego, organy, o których mowa w art. 44 ust. 1 ustawy, kierują na kursy doskonalące.

2. Oficerów młodszych z pionu funkcjonalnego dowódczego, sztabowego i zabezpieczającego w trzecim roku pełnienia zawodowej służby wojskowej, licząc od dnia mianowania na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki), organy, o których mowa w art. 44 ust. 1 ustawy, kierują na kursy doskonalące.

§ 11. 1. Żołnierza służby kandydackiej, który ukończył studia w uczelni wojskowej lub szkolenie wojskowe, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1 oraz w art. 124a ust. 2 ustawy, wyznacza się na stanowisko służbowe oficera młodszego o stopniu etatowym podporucznika (podporucznika marynarki) / porucznika (porucznika marynarki) zaszeregowane do stopnia wojskowego podporucznika (podporucznika marynarki), po uzyskaniu przez niego tytułu zawodowego magistra lub równorzędnego, mianowaniu na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki) oraz powołaniu do zawodowej służby wojskowej.

2. Oficera rezerwy, o którym mowa w art. 11 ust. 2 pkt 1 lit. b i art. 12 ust. 2 pkt 1 ustawy, powołanego do zawodowej służby wojskowej wyznacza się na stanowisko służbowe:

- 1) zaszeregowane do stopnia wojskowego odpowiadającego stopniowi wojskowemu posiadanemu przez tego żołnierza przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej;
- 2) zaszeregowane do stopnia wojskowego bezpośrednio wyższego od stopnia wojskowego posiadanego przez tego żołnierza przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej, po mianowaniu na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi wojskowemu stanowiska służbowego, na jakie ma być wyznaczony;
- 3) w przypadku gdy stanowisko służbowe jest określone dwoma stopniami wojskowymi:
 - a) do stopnia wojskowego stanowiska etatowego odpowiadającego stopniowi wojskowemu posiadanemu przez tego żołnierza przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej,
 - b) do stopnia wojskowego, do którego ma być zaszeregowany po powołaniu do zawodowej służby wojskowej po mianowaniu na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi wojskowemu stanowiska służbowego, na jakie ma być wyznaczony.

3. Żołnierza służby kandydackiej, który ukończył szkołę podoficerską, wyznacza się na stanowisko służbowe podoficera młodszego z zaszeregowaniem do stopnia wojskowego kaprala (mata).

4. Podoficera rezerwy, o którym mowa w art. 11 ust. 2 pkt 2 lit. b i art. 12 ust. 2 pkt 2 ustawy, powołanego do zawodowej służby wojskowej wyznacza się na stanowisko służbowe:

- 1) zaszeregowane do stopnia wojskowego stanowiska etatowego odpowiadającego stopniowi wojskowemu posiadanemu przez tego żołnierza przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej albo
- 2) zaszeregowane do stopnia wojskowego stanowiska etatowego bezpośrednio wyższego od stopnia wojskowego posiadanego przez tego żołnierza przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej, po mianowaniu na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi wojskowemu stanowiska etatowego, do którego ma być zaszeregowany po powołaniu do zawodowej służby wojskowej.

5. Żołnierza służby kandydackiej, który ukończył szkolenie w ośrodku szkolenia, wyznacza się na stanowisko służbowe szeregowego zawodowego z zaszeregowaniem do stopnia wojskowego szeregowego (marynarza).

6. Żołnierza rezerwy, o którym mowa w art. 12 ust. 2 pkt 3 ustawy, powołanego do zawodowej służby wojskowej wyznacza się na stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia wojskowego stanowiska etatowego odpowiadającego stopniowi wojskowemu posiadanemu przez tego żołnierza zawodowego przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej albo po mianowaniu na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi wojskowemu stanowiska etatowego, do którego ma być zaszeregowany po powołaniu do zawodowej służby wojskowej.

7. Osobę, o której mowa w art. 17a ust. 1 ustawy, wyznacza się na stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia wojskowego równorzędnego stopniowi posiadanemu przez tę osobę przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej lub, gdy stanowisko służbowe jest określone kilkoma stopniami wojskowymi, do stopnia wojskowego stanowiska etatowego odpowiadającego stopniowi posiadanemu przez tę osobę przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej.

§ 12. 1. Żołnierza zawodowego będącego nauczycielem akademickim, któremu powierzono funkcję organu jednoosobowego uczelni wojskowej lub jego zastępcy albo kierownika jednostki organizacyjnej tej uczelni lub jego zastępcy, pozostawia się na dotychczasowym stanowisku służbowym w czasie pełnienia przez niego funkcji.

2. Żołnierza zawodowego, o którym mowa w ust. 1, w czasie pełnienia przez niego funkcji można wyznaczyć na inne stanowisko służbowe.

3. Powierzenie funkcji organu, o którym mowa w ust. 1, stwierdza rektor-komendant uczelni wojskowej z uwzględnieniem przepisów o szkolnictwie wyższym.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do żołnierzy zawodowych pełniących służbę w instytutach badawczych.

§ 13. 1. W przypadku wyznaczania oficera na wyższe stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia wojskowego pułkownika (komandora) włącznie, organ właściwy do wyznaczenia na to stanowisko przesyła, drogą służbową, dyrektorowi departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr, wnioski o mianowanie oficera na wyższy stopień wojskowy.

2. W przypadku gdy organem właściwym do wyznaczenia na stanowisko służbowe jest Minister Obrony Narodowej lub dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr, wniosku o mianowanie nie sporządza się.

3. Przed sporządzeniem wniosku, o którym mowa w ust. 1, organ właściwy do wyznaczenia na stanowisko służbowe dokonuje wyboru żołnierza zawodowego spośród wszystkich podległych mu żołnierzy spełniających wymogi do wyznaczenia na stanowisko służbowe lub pozostających w jego kompetencji kadrowej.

4. Przełożeni organu właściwego do wyznaczenia oficera na wyższe stanowisko służbowe mogą dodatkowo przedstawiać wnioski o mianowanie innych oficerów spełniających warunki do mianowania na wyższy stopień wojskowy w związku z planowanym wyznaczeniem na stanowisko, o którym mowa w ust. 1. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

5. Przełożeni organu właściwego do wyznaczenia oficera na wyższe stanowisko służbowe mogą, z uwzględnieniem art. 44 ust. 1 ustawy, wyznaczyć innego oficera, który spełnia wymagania kwalifikacyjne i nie wymaga mianowania na wyższy stopień wojskowy, albo skierować go do podległego organu w celu wyznaczenia na stanowisko służbowe.

§ 14. 1. Dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr kwalifikuje oficera do mianowania na wyższy stopień wojskowy spośród oficerów:

- 1) zgłoszonych w trybie § 13 ust. 1 i 4;
- 2) których stanowiska służbowe są likwidowane;
- 3) pozostających w rezerwie kadrowej;
- 4) kończących służbę na stanowiskach służbowych poza granicami państwa;
- 5) innych spełniających wymagania.

2. W ramach kwalifikowania bierze się pod uwagę:

- 1) wyniki opiniowania służbowego;
- 2) opinie innych organów, jeżeli obowiązek sporządzania takich opinii wynika z odrębnych przepisów;
- 3) zgodność posiadanych przez żołnierza zawodowego kwalifikacji z wymaganiami kwalifikacyjnymi na stanowisku służbowym, na które oficer ma być wyznaczony po mianowaniu;
- 4) doświadczenie zawodowe oraz przebieg służby wojskowej;
- 5) staż służby w posiadanym stopniu wojskowym;
- 6) kompetencje do zajmowania określonych stanowisk w pionach funkcjonalnych;
- 7) informację o karalności oraz czy przeciwko żołnierzowi zawodowemu jest prowadzone postępowanie przygotowawcze.

3. Przed dokonaniem kwalifikowania dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr może skonsultować się z osobami, o których mowa w art. 35 ust. 3 ustawy, oraz osobami zajmującymi kierownicze stanowiska Ministerstwa Obrony Narodowej. Z przeprowadzonych konsultacji sporządza się notatkę.

4. Po przeprowadzeniu kwalifikowania dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr przedstawia Ministrowi Obrony Narodowej wniosek zakwalifikowanego oficera do mianowania na kolejny wyższy stopień wojskowy.

§ 15. W przypadku mianowania przez Ministra Obrony Narodowej żołnierza zawodowego na wyższy stopień wojskowy dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr przesyła decyzję o mianowaniu do organu właściwego w celu wyznaczenia na stanowisko służbowe.

§ 16. Wnioski, o których mowa w § 13 ust. 1 i 4, w sprawie żołnierzy zawodowych niezakwalifikowanych do mianowania na wyższy stopień wojskowy odsyła się do wnioskodawcy, informując jednocześnie o sposobie rozstrzygnięcia sprawy.

§ 17. 1. Przepisów § 13–16 nie stosuje się do oficerów planowanych do wyznaczenia i wyznaczonych na stanowiska sędziów w sądach wojskowych oraz asesorów i prokuratorów w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury, dla których tryb postępowania przy wyznaczaniu i odwoływaniu z tych stanowisk określają przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 952, z późn. zm.²⁾) i ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, ze zm.³⁾), oraz żołnierzy zawodowych planowanych do wyznaczenia i wyznaczonych na stanowiska służbowe w instytucjach cywilnych, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 448 i 1247 oraz z 2014 r. poz. 188 i 512.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 637, z 2013 r. poz. 1247 i 1623 oraz z 2014 r. poz. 504. Tekst jednolity nie uwzględnia zmian ogłoszonych w Dz. U. z 2011 r. Nr 240, poz. 1430.

2. W przypadku mianowania podoficera lub szeregowego na wyższy stopień wojskowy w związku z wyznaczeniem na stanowisko służbowe przepisy § 13 ust. 2, 3 i 5, § 14 ust. 1, 2 i 4 oraz § 15 i 16 stosuje się odpowiednio. Czynności określone w tych przepisach przewidziane do realizacji przez dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr realizują organy właściwe do wyznaczenia podoficera lub szeregowego na stanowisko służbowe.

§ 18. 1. Przed wyznaczeniem na stanowisko służbowe lub mianowaniem na wyższy stopień wojskowy organ właściwy do wyznaczenia na stanowisko służbowe lub mianowania może przeprowadzić indywidualne rozmowy kadrowe z kandydatami w zakresie wymagań na stanowisku służbowym, na które żołnierz zawodowy ma być wyznaczony.

2. Indywidualna rozmowa kadrowa może być przeprowadzona w obecności osób, o których mowa w § 14 ust. 3, lub innych osób zaproszonych na tę rozmowę przez organ uprawniony do wyznaczenia na stanowisko służbowe lub mianowania na wyższy stopień wojskowy. Z przeprowadzonej rozmowy sporządza się notatkę podpisaną przez osoby uczestniczące w tej rozmowie.

3. Przed wyznaczeniem żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe od stopnia etatowego pułkownika (komandora) organ właściwy do wyznaczenia na stanowisko służbowe może zasięgnąć opinii odpowiednich organów wojskowych, w szczególności Żandarmerii Wojskowej, prokuratora wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Wojskowej Izby Lekarskiej.

§ 19. Żołnierza zawodowego mianowanego w trybie, o którym mowa w art. 42c ust. 1 ustawy, nieposiadającego kwalifikacji do zajmowania stanowiska służbowego niezwłocznie kieruje się na odpowiednią formę szkolenia w celu uzupełnienia kwalifikacji wymaganych na zajmowanym stanowisku służbowym. Przepis § 4 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 20. 1. Żołnierza zawodowego, który nie posiada poświadczenia bezpieczeństwa wymaganego na planowanym do wyznaczenia stanowisku służbowym, organ właściwy do wyznaczenia na stanowisko służbowe może wyznaczyć na to stanowisko po wszczęciu postępowania sprawdzającego w celu wydania odpowiedniego poświadczenia bezpieczeństwa.

2. Z wnioskiem o wszczęcie postępowania sprawdzającego w celu wydania poświadczenia bezpieczeństwa o klauzuli wymaganej na stanowisku służbowym, na które żołnierz zawodowy ma być wyznaczony, występuje, przed wyznaczeniem, organ uprawniony do wyznaczenia żołnierza na to stanowisko służbowe.

§ 21. 1. Wyznaczenie żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe uważa się za dokonane po spełnieniu łącznie następujących warunków:

- 1) wydaniu decyzji o wyznaczeniu żołnierza na stanowisko służbowe;
- 2) stwierdzeniu przez dowódcę jednostki wojskowej, w rozkazie dziennym, daty objęcia przez żołnierza obowiązków na stanowisku służbowym.

2. Przed wyznaczeniem żołnierza zawodowego na wyższe stanowisko służbowe organ uprawniony wydaje decyzję o mianowaniu żołnierza na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi etatowemu stanowiska służbowego, na jakie żołnierz ten ma być wyznaczony, albo gdy stanowisko służbowe jest określone kilkoma stopniami wojskowymi – do stopnia wojskowego stanowiska etatowego, do którego ma być zaszeregowany po wyznaczeniu na to stanowisko.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku żołnierza zawodowego, o którym mowa w art. 31 ust. 3 ustawy.

4. Datę objęcia obowiązków na stanowisku służbowym przez żołnierza zawodowego, którego bezpośrednim przełożonym jest Minister Obrony Narodowej, stwierdza w rozkazie dziennym dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr, na podstawie pisemnego meldunku o objęciu obowiązków.

§ 22. 1. W przypadku planowanej zmiany zaszeregowania oficera młodszego, w ramach limitu awansowego, o którym mowa w art. 42a ustawy, organ właściwy do wyznaczenia na to stanowisko przesyła drogą służbową dyrektorowi departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr wnioski o mianowanie oficera młodszego na wyższy stopień wojskowy.

2. Dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr, rozpatrując wniosek, o którym mowa w ust. 1, bierze pod uwagę:

- 1) wyniki opiniowania służbowego;
- 2) staż służby w posiadanym stopniu wojskowym;
- 3) informację o karalności oraz czy przeciwko żołnierzowi zawodowemu jest prowadzone postępowanie przygotowawcze.

3. Przepisy § 14 ust. 3 oraz § 15 i 16 stosuje się odpowiednio.

4. Przed mianowaniem żołnierza zawodowego na wyższy stopień wojskowy w ramach zmiany zaszeregowania nie przeprowadza się indywidualnej rozmowy, o której mowa w § 18 ust. 1.

5. W decyzji o mianowaniu żołnierza zawodowego na wyższy stopień wojskowy, do którego ma być zaszeregowany w ramach zajmowanego stanowiska służbowego, określa się dzień mianowania.

6. W decyzji o zmianie zaszeregowania oficera młodszego w służbie stałej określa się datę rozpoczęcia i zakończenia kadencji na tym stanowisku. Okresy kadencji powinny się kończyć z ostatnim dniem kwartału kalendarzowego.

7. W przypadku mianowania podoficera lub szeregowego na wyższy stopień wojskowy w związku z planowaną zmianą zaszeregowania podoficera lub szeregowego, w ramach limitu awansowego, o którym mowa w art. 42a ustawy, przepisy ust. 2, § 14 ust. 3 oraz § 15 i 16 stosuje się odpowiednio. Czynności określone w tych przepisach przewidziane do realizacji przez dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr realizują organy właściwe do wyznaczenia podoficera lub szeregowego na stanowisko służbowe.

8. Przepisów ust. 1–7 nie stosuje się do oficerów młodszych na stanowiskach sędziów w sądach wojskowych oraz asesorów i prokuratorów w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury, dla których tryb postępowania przy wyznaczaniu i odwoływaniu z tych stanowisk określają przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych i ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze, oraz żołnierzy zawodowych na stanowiskach służbowych w instytucjach cywilnych, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy.

§ 23. Propozycje limitu awansowego, o którym mowa w art. 42a ustawy, określa dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr w porozumieniu z dyrektorem departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw budżetu w ramach środków budżetowych przeznaczonych na uposażenia żołnierzy zawodowych.

§ 24. Zmianę zaszeregowania żołnierza zawodowego do wyższego stopnia wojskowego uważa się za dokonaną po spełnieniu łącznie następujących warunków:

- 1) wydaniu decyzji o mianowaniu żołnierza zawodowego na wyższy stopień wojskowy;
- 2) wydaniu decyzji o zmianie zaszeregowania;
- 3) stwierdzeniu przez dowódcę jednostki wojskowej, w rozkazie dziennym, daty mianowania oraz zmiany zaszeregowania żołnierza zawodowego.

§ 25. 1. Dowódca jednostki wojskowej może powierzyć żołnierzowi zawodowemu czasowe pełnienie obowiązków służbowych na jednym równorzędnym lub wyższym stanowisku.

2. Jeżeli wystąpią szczególnie uzasadnione potrzeby służbowe, dowódca jednostki wojskowej, za zgodą swojego bezpośredniego przełożonego, może powierzyć żołnierzowi zawodowemu czasowe pełnienie obowiązków służbowych na niższym stanowisku służbowym.

3. Powierzenie czasowego pełnienia obowiązków służbowych stwierdza się w rozkazie dziennym, wydanym przed dniem ich objęcia przez żołnierza zawodowego.

4. W przypadku powierzenia czasowego pełnienia obowiązków służbowych żołnierzowi zawodowemu na stanowisku służbowym bezpośrednio podległym Ministrowi Obrony Narodowej oraz w przypadku, o którym mowa w art. 25 ust. 1a ustawy, Minister Obrony Narodowej czasowe pełnienie obowiązków służbowych powierza decyzją wydaną do celów ewidencyjnych.

5. Dowódca jednostki wojskowej, który powierzył żołnierzowi zawodowemu czasowe pełnienie obowiązków służbowych, oraz dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr w przypadku, o którym mowa w ust. 4, stwierdzają w swoich rozkazach dziennych datę objęcia przez żołnierza czasowego pełnienia obowiązków służbowych na powierzonym stanowisku służbowym i datę zakończenia ich pełnienia.

6. W przypadku nieobecności dowódcy jednostki wojskowej trwającej do 30 dni kalendarzowych nie powierza się czasowego pełnienia obowiązków na tym stanowisku jego zastępcy.

7. Przepisy ust. 1–6 stosuje się odpowiednio w przypadku powierzenia żołnierzowi zawodowemu czasowego pełnienia obowiązków służbowych na stanowisku przeznaczonym dla pracownika wojska.

§ 26. 1. Z żołnierzem zawodowym, którego przewiduje się wyznaczyć na niższe stanowisko służbowe, organ uprawniony do wyznaczenia na to stanowisko przeprowadza rozmowę.

2. Pisemną zgodę lub odmowę na wyznaczenie na niższe stanowisko służbowe żołnierz zawodowy może wyrazić w trakcie rozmowy lub w ciągu 7 dni od dnia jej przeprowadzenia.

§ 27. Żołnierzy zawodowych pozostających w związku małżeńskim z innym żołnierzem zawodowym wyznacza się na stanowiska służbowe, w miarę możliwości, w tym samym garnizonie lub w miejscowościach pobliskich, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2010 r. Nr 206, poz. 1367, z późn. zm.⁴⁾).

§ 28. 1. W decyzji o wyznaczeniu żołnierza na stanowisko służbowe określa się datę wyznaczenia na to stanowisko.

2. W decyzji o wyznaczeniu oficera w służbie stałej na stanowisko służbowe określa się datę rozpoczęcia i zakończenia kadencji na tym stanowisku. Okresy kadencji powinny się kończyć z ostatnim dniem kwartału kalendarzowego.

3. Przedłużenia oficerowi w służbie stałej okresu kadencji na zajmowanym stanowisku służbowym dokonuje organ właściwy do wyznaczenia na stanowisko służbowe, w decyzji, w której określa nowy termin zakończenia kadencji.

4. W przypadku zawarcia kolejnego kontraktu organ właściwy do wyznaczenia żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe wydaje dla celów ewidencyjnych rozkaz personalny o wyznaczeniu na stanowisko służbowe.

§ 29. 1. Żołnierza zawodowego, który orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej został uznany za niezdolnego do pełnienia służby w określonych jednostkach wojskowych albo na zajmowanym stanowisku służbowym, zwalnia się z zajmowanego stanowiska służbowego.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, dowódca jednostki wojskowej, jeżeli sam nie jest organem uprawnionym do wyznaczenia na stanowisko służbowe lub nie ma możliwości wyznaczenia żołnierza zawodowego, o którym mowa w ust. 1, występuje, drogą służbową, do właściwego organu z wnioskiem o wyznaczenie żołnierza na stanowisko odpowiadające jego stanowi zdrowia i kwalifikacjom.

3. Żołnierza zawodowego, który orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej został uznany za zdolnego do zawodowej służby wojskowej z ograniczeniami, organ uprawniony wyznacza na stanowisko służbowe uzgodnione z żołnierzem.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 i 3, dowódca jednostki wojskowej do czasu zwolnienia żołnierza zawodowego z dotychczasowego stanowiska służbowego zwalnia go z wykonywania zadań służbowych.

§ 30. 1. W razie wyznaczenia żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe w innej jednostce wojskowej, przeniesienia do rezerwy kadrowej lub dyspozycji z jednoczesnym skierowaniem do wykonywania zadań poza dotychczasową jednostkę wojskową, dowódca jednostki wojskowej rozlicza żołnierza i ogłasza w rozkazie dziennym datę jego ubycia z jednostki wojskowej.

2. Dowódca jednostki wojskowej kieruje żołnierza zawodowego do nowej jednostki wojskowej, określając termin jego ubycia tak, aby mógł się stawić w nowym miejscu pełnienia służby w dniu określonym w decyzji. Jeżeli dowódca jednostki wojskowej ustalił termin stawienia się żołnierza w nowym miejscu pełnienia służby w pierwszym dniu roboczym po dniu ustawowo lub dodatkowo wolnym od służby, dniem ubycia z jednostki wojskowej powinien być ostatni z tych dni.

3. O fakcie skierowania, o którym mowa w ust. 2, dowódca jednostki wojskowej powiadamia niezwłocznie, w formie pisemnej, dowódcę jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy pełnił będzie zawodową służbę wojskową.

4. Dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy został wyznaczony na stanowisko służbowe albo skierowany do wykonywania zadań w rezerwie kadrowej lub dyspozycji, informuje niezwłocznie, w formie pisemnej, dowódcę jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy pełnił ostatnio służbę, o fakcie jego stawienia się do służby.

5. W przypadku gdy z ważnych powodów dowódca jednostki, o którym mowa w ust. 1, nie może wykonać decyzji o wyznaczeniu na stanowisko służbowe w terminie określonym w decyzji, informuje niezwłocznie o tym organ, który wydał tę decyzję, podając faktyczne przyczyny zwłoki, oraz informuje o tym fakcie dowódcę jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy pełnił będzie zawodową służbę wojskową.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 22, poz. 114 i Nr 185, poz. 1092, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2014 r. poz. 930.

6. Żołnierz zawodowy pozostaje w ewidencji i na zaopatrzeniu dotychczasowej jednostki wojskowej do dnia stawienia się w nowej jednostce wojskowej.

§ 31. Dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy zajmuje stanowisko służbowe, wydaje decyzję o skierowaniu tego żołnierza do wykonywania zadań poza jednostkę wojskową.

§ 32. 1. Zwolnienie żołnierza zawodowego ze stanowiska służbowego może nastąpić w związku z wyznaczeniem na inne stanowisko służbowe albo przeniesieniem do rezerwy kadrowej lub dyspozycji.

2. Zwolnienie żołnierza zawodowego ze stanowiska służbowego w związku z przeniesieniem do rezerwy kadrowej wymaga uzyskania zgody organu, o którym mowa w art. 20 ust. 3 ustawy, z wyjątkiem przypadku, gdy organem zwalniającym żołnierza ze stanowiska służbowego jest ten organ.

§ 33. 1. Zwolnienie żołnierza zawodowego z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego i wyznaczenie na równorzędne stanowisko na podstawie porozumienia, o którym mowa w art. 44 ust. 3 ustawy, następuje na wniosek zainteresowanego żołnierza lub za jego pisemną zgodą.

2. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenia stron;
- 2) dane ewidencyjne żołnierza zawodowego;
- 3) dane, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 ustawy, dotyczące dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego i stanowiska przewidzianego do wyznaczenia;
- 4) datę zwolnienia z zajmowanego stanowiska służbowego i wyznaczenia na nowe stanowisko;
- 5) podpisy stron porozumienia.

3. Zwolnienie żołnierza zawodowego z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego i wyznaczenie na nowe stanowisko następuje w terminie uzgodnionym przez organ zwalniający ze stanowiska służbowego oraz organ wyznaczający na stanowisko służbowe.

4. Decyzje o zwolnieniu żołnierza zawodowego ze stanowiska służbowego i wyznaczeniu na stanowisko wydają, po podpisaniu porozumienia, organy, o których mowa w art. 44 ust. 3 ustawy.

§ 34. 1. W związku z wprowadzeniem nowego etatu jednostki wojskowej lub zmian do etatu jednostki wojskowej, powodujących zmianę nazwy stanowiska służbowego, nazwy komórki wewnętrznej, podległości komórki wewnętrznej, oznaczenia korpusu osobowego, grupy osobowej, specjalności wojskowej albo grupy uposażenia, organ właściwy do wyznaczenia na stanowisko może wyznaczyć żołnierza zawodowego na zmienione stanowisko służbowe lub na stanowisko w zmienionej komórce wewnętrznej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, oficera w służbie stałej można wyznaczyć na zmienione stanowisko służbowe lub na stanowisko w zmienionej komórce wewnętrznej z uwzględnieniem upływu części kadencji na stanowisku zajmowanym przed tym wyznaczeniem.

§ 35. 1. Żołnierza powoływanego do zawodowej służby wojskowej zalicza się do określonego korpusu osobowego, grupy osobowej i specjalności wojskowej, zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.

2. Żołnierza zawodowego można przenieść w trakcie pełnienia służby do innego korpusu osobowego, grupy osobowej lub specjalności wojskowej w razie:

- 1) zniesienia korpusu osobowego, grupy osobowej lub specjalności wojskowej w tym korpusie, do których żołnierz był zaliczony;
- 2) zmniejszenia stanu etatowego w obrębie korpusu osobowego, grupy osobowej lub specjalności wojskowej, w których żołnierz pełni służbę;
- 3) utworzenia nowego korpusu osobowego, grupy osobowej lub specjalności wojskowej w istniejącym korpusie osobowym;
- 4) konieczności dokonania uzupełnienia stanu etatowego w istniejących korpusach osobowych, grupach osobowych lub specjalnościach wojskowych.

§ 36. 1. Żołnierza zawodowego przenoszonego w czasie pełnienia zawodowej służby wojskowej na stanowisko służbowe do innego korpusu osobowego, grupy osobowej lub specjalności wojskowej wyznacza się na stanowisko służbowe z uwzględnieniem wymogów w zakresie wykształcenia, kwalifikacji i stanu zdrowia.

2. Żołnierza zawodowego przenoszonego w czasie pełnienia zawodowej służby wojskowej do innego korpusu osobowego, grupy osobowej lub specjalności wojskowej można skierować uprzednio do odbycia odpowiedniej formy doskonalenia zawodowego, jeżeli jest ono wymagane na stanowisku, na które ten żołnierz ma być wyznaczony.

§ 37. 1. Liczba stanowisk przeznaczonych na potrzeby tworzenia rezerwy kadrowej wynosi 2% ogólnej liczby stanowisk służbowych przeznaczonych dla żołnierzy zawodowych.

2. Limit żołnierzy zawodowych, którzy mogą pozostawać w rezerwie kadrowej, wynosi dla:

- 1) Ministra Obrony Narodowej – 20% ogólnej liczby stanowisk służbowych przewidzianych dla rezerwy kadrowej;
- 2) dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr – 80% ogólnej liczby stanowisk służbowych przewidzianych dla rezerwy kadrowej.

§ 38. 1. Żołnierza zawodowego, którego skierowano na stacjonarne studia lub naukę do szkoły wojskowej albo uczelni innej niż wojskowa w kraju lub za granicą, organ, o którym mowa w art. 20 ust. 3 ustawy, przenosi do rezerwy kadrowej, w przypadku gdy bezpośrednio po ukończeniu studiów lub nauki przewiduje się wyznaczenie żołnierza na inne od zajmowanego dotychczas stanowisko służbowe.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do żołnierza zawodowego skierowanego na odpowiednią formę doskonalenia zawodowego wymaganą przed objęciem wyższego lub innego równorzędnego stanowiska służbowego, trwającego dłużej niż sześć miesięcy.

3. Organ, o którym mowa w art. 20 ust. 3 ustawy, przenosi żołnierza zawodowego, o którym mowa w ust. 1 i 2, do rezerwy kadrowej w celu odbycia studiów lub nauki, na wniosek organu wojskowego właściwego do wyznaczania na stanowisko służbowe po odbyciu studiów lub nauki, jeżeli sam nie jest tym organem.

4. We wniosku, o którym mowa w ust. 3, podaje się datę zwolnienia żołnierza zawodowego ze stanowiska służbowego w celu określenia terminu rozpoczęcia okresu przebywania w rezerwie kadrowej.

5. Organ właściwy do przeniesienia żołnierza zawodowego do rezerwy kadrowej, w przypadkach, o których mowa w ust. 3, z dniem upływu okresu przebywania w rezerwie kadrowej i ukończenia z wynikiem pozytywnym studiów lub nauki wyznacza tego żołnierza na kolejne stanowisko służbowe lub kieruje do organu właściwego do jego wyznaczenia na stanowisko.

6. W przypadku odbywania studiów lub nauki na potrzeby aktualnie zajmowanego przez żołnierza zawodowego stanowiska służbowego żołnierza nie przenosi się do rezerwy kadrowej, bez względu na czas trwania studiów lub nauki.

§ 39. 1. Przepisy § 38 ust. 3 i 4 stosuje się także do żołnierza zawodowego, którego przewiduje się wyznaczyć na inne stanowisko służbowe, oraz do żołnierza, o którym mowa w art. 20 ust. 1a ustawy.

2. W przypadku skierowania żołnierza zawodowego pozostającego w rezerwie kadrowej do wykonywania zadań służbowych w określonej jednostce wojskowej zakres wykonywania przez żołnierza tych zadań oraz sposób rozliczania z ich wykonania określa dowódca tej jednostki.

3. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania do żołnierza zawodowego, o którym mowa w art. 20 ust. 1a ustawy.

4. Organ właściwy do przeniesienia żołnierza zawodowego do rezerwy kadrowej, w przypadku, o którym mowa w ust. 1, z dniem upływu okresu przebywania w rezerwie kadrowej wyznacza go na stanowisko służbowe lub kieruje do organu właściwego do wyznaczenia na stanowisko albo zwalnia go z zawodowej służby wojskowej.

§ 40. 1. W decyzji o przeniesieniu żołnierza zawodowego do rezerwy kadrowej określa się:

- 1) datę rozpoczęcia i zakończenia okresu przebywania w rezerwie kadrowej;
- 2) miejsce wykonywania przez tego żołnierza zadań służbowych;
- 3) odpowiedzialnego za określenie zadań służbowych;
- 4) miejsce zaopatrzenia logistycznego i finansowego.

2. W przypadku przeniesienia żołnierza zawodowego do rezerwy kadrowej w związku z:

- 1) udzieleniem urlopu wychowawczego,
- 2) podjęciem przez żołnierza pracy poza granicami państwa w strukturach organizacji międzynarodowych lub międzynarodowych strukturach wojskowych, na podstawie umowy zawartej między tym żołnierzem a taką organizacją

– w decyzji nie określa się miejsca wykonywania przez tego żołnierza zadań służbowych oraz odpowiedzialnego za określenie zadań służbowych.

3. Ewidencję żołnierzy zawodowych przeniesionych do rezerwy kadrowej prowadzi dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr.

4. Dowódca jednostki wojskowej, do której żołnierz zawodowy został skierowany do pełnienia służby w rezerwie kadrowej, powiadamia niezwłocznie, w formie pisemnej, dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr o fakcie przybycia i ubycia tego żołnierza.

§ 41. Ocenę sytuacji kadrowej prowadzi się w dwóch etapach:

- 1) sprawozdawczo-wykonawczym, realizowanym od dnia 15 października każdego roku w organach, o których mowa w art. 44 ust. 1 ustawy;
- 2) analityczno-decyzyjnym, realizowanym do ostatniego dnia lutego roku następnego w urzędzie Ministra Obrony Narodowej.

§ 42. 1. Ocenę sytuacji kadrowej sporządzają w danym roku kalendarzowym, za okres od dnia 1 stycznia do końca ocenianego roku kalendarzowego, organy określone w ust. 2 i 3.

2. Organy właściwe do wyznaczania na stanowiska służbowe i zwalniania z tych stanowisk dokonują oceny sytuacji kadrowej w terminach:

- 1) do dnia 15 listopada – wymienione w art. 44 ust. 1 pkt 4 ustawy;
- 2) do dnia 30 listopada – wymienione w art. 44 ust. 1 pkt 3 ustawy;
- 3) do dnia 15 grudnia – wymienione w art. 44 ust. 1 pkt 2 ustawy.

3. Osoby zajmujące kierownicze stanowiska Ministerstwa Obrony Narodowej oraz dyrektorzy (szefowie) komórek organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej dokonują oceny sytuacji kadrowej w terminie do dnia 15 grudnia.

§ 43. 1. Wyniki oceny sytuacji kadrowej, zawierające w szczególności dane:

- 1) do wyliczenia limitu awansowego, o którym mowa w art. 42a ustawy,
- 2) wynikające z opiniowania służbowego kierunku rozwoju zawodowego do określenia potrzeb szkoleniowych,
- 3) dotyczące określenia potrzeb szkolenia językowego

– dowódca jednostki wojskowej przesyła bezpośrednio przełożonemu.

2. Osoby, o których mowa w § 42 ust. 3, ocenę sytuacji kadrowej przedstawiają Ministrowi Obrony Narodowej za pośrednictwem dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr.

§ 44. Dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr, w terminie do ostatniego dnia lutego roku następnego, opracowuje i przedstawia Ministrowi Obrony Narodowej ocenę sytuacji kadrowej w resorcie obrony narodowej za rok poprzedni.

§ 45. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.⁵⁾

Minister Obrony Narodowej: *T. Siemoniak*

⁵⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 15 grudnia 2009 r. w sprawie trybu wyznaczania żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe i zwalniania z tych stanowisk (Dz. U. Nr 218, poz. 1699, z 2010 r. Nr 191, poz. 1281 oraz z 2011 r. Nr 129, poz. 739), które na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1355) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.